DECRET 1/2024, DE 5 DE GENER, PEL QUAL S'APROVA EL REGLAMENT DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS[1]

(BOIB núm. 4, de 6 de gener de 2024)

D'acord amb l'article 85 de l'Estatut d'autonomia, la Comunitat Autònoma té competències en el desplegament legislatiu i l'execució de la legislació bàsica de l'Estat, i d'acord amb l'article 58 correspon al Govern de les Illes Balears la potestat reglamentària en les seves competències. D'altra banda, l'article 30.36 estableix, com a competència exclusiva, el procediment administratiu derivat de les especialitats de l'organització pròpia.

L'exercici de la potestat sancionadora per l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears i dels ens públics que en depenen s'ha duit a terme amb caràcter general, en les darreres dècades, d'acord amb les previsions del Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora. El Govern va fer ús en aquell moment de l'espai de regulació que, en les coordenades constitucionals i estatutàries corresponents, havia delimitat la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Tot i la solidesa tècnica del Reglament de 1994, el temps transcorregut, els canvis legislatius produïts des de llavors, l'experiència adquirida pels òrgans que exerceixen la potestat sancionadora i les ensenyances que es desprenen de la jurisprudència constitucional i contenciosa administrativa són factors que aconsellen una posada al dia del règim jurídic del procediment sancionador del qual se serveixen les administracions de les Illes Balears.

El Govern considera, en conseqüència, que cal aprovar una nova disposició reglamentària que, sense risc d'invasió de l'àmbit propi de la reserva de llei, s'adapti a les noves prescripcions de la legislació bàsica estatal, introdueixi millores tècniques en aquests tipus de procediments i respongui a les exigències actuals d'una administració pública cada vegada més garantista respecte de la ciutadania i progressivament més avançada en tecnologia.

La nova regulació pretén materialitzar, principalment, en desplegament dels articles 67 i 68 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma, els objectius següents:

— Establir un procediment sancionador general, en què quedin clarament determinats el contingut, la durada i els efectes de cada tràmit, i que sigui adequat per a l'exercici de la potestat sancionadora en la generalitat de matèries en què la Comunitat Autònoma disposa de competències de regulació. En altres casos, aquest procediment general ha de ser aplicat amb caràcter supletori.

[1] Aquest Decret s'ha vist afectat per la Llei 7/2024, d'11 de desembre, de mesures urgents de simplificació i racionalització administratives de les administracions públiques de les Illes Balears (BOIB ext. núm. 162, de 13 de desembre de 2024).

— Respectar l'espai d'autonomia normativa dels consells insulars i dels ajuntaments.
— Introduir les màximes garanties per a les persones inculpades en consonància amb una interpretació àmplia del dret de defensa, facilitar la reducció de l'import de les sancions pecuniàries en determinats casos per raons d'interès general i prendre en consideració les situacions de precarietat econòmica a l'efecte de facilitar als responsables el pagament de les multes.
— Articular la confidencialitat i la protecció de dades personals dins el procediment.
— Delimitar de manera precisa les atribucions dels òrgans i els funcionaris que intervenen en el procediment sancionador, i garantir la independència i la imparcialitat en l'exercici de les funcions instructores.
— Articular els mecanismes adequats per proporcionar eficàcia i celeritat en l'establiment dels fets i de les responsabilitats, i dotar el procediment del grau òptim de flexibilitat per al millor exercici de la potestat sancionadora.

En el nou Reglament el procediment sancionador s'estructura seguint l'esquema general que fins ara ha aplicat l'Administració autonòmica, si bé s'han introduït algunes variacions en cada fase procedimental, una bona part de les quals com a conseqüència de la legislació bàsica que dimana de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic. Aquesta continuïtat ha de permetre als operadors jurídics adaptar-se amb facilitat a la nova ordenació del procediment sancionador.

Aquest Reglament s'adequa als principis de bona regulació exigits per l'article 49 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, en línia amb les previsions de la legislació estatal bàsica. A aquest efecte s'ha de destacar el següent:

— El respecte al principi de necessitat es fa palès en el fet que la nova regulació ve exigida per l'imperatiu d'actualitzar l'ordenament jurídic balear amb les més recents previsions del legislador i les aportacions de la jurisprudència en matèria de procediment sancionador.
— El principi d'eficàcia impregna el nou Reglament, que a partir de la seva entrada en vigor incidirà directament sobre l'exercici quotidià de la potestat sancionadora.
— Igualment es respecta el principi de proporcionalitat, atès que la nova normativa, que constitueix un desplegament reglamentari equiparable al que regeix en altres comunitats autònomes, no solament és adequada a la finalitat perseguida, sinó que també es caracteritza per ampliar les garanties dels ciutadans.
— La seguretat jurídica es posa de manifest amb el rang de la norma i la seva adequació al marc legal vigent.
— El principi de transparència, encarnat especialment en els tràmits d'audiència i d'informació pública, ha presidit el procediment d'elaboració i aprovació del Reglament.
— Pel que fa a les exigències dels principis d'eficiència, qualitat i simplificació, la nova regulació del procediment es caracteritza per la seva claredat, per facilitar als ciutadans els seus drets davant els òrgans sancionadors, per mantenir només

les càrregues administratives imprescindibles i per evitar la creació de noves estructures burocràtiques.

Seguint una pauta administrativa molt estesa, el nou Reglament figura en l'annex que acompanya aquest Decret aprovat pel Govern, en el qual s'estableixen regles prudents respecte del règim de protecció de dades personals, el transitori dels procediments ja iniciats, de la derogació de la normativa corresponent i de l'entrada en vigor de la nova normativa, que comporta la derogació del Decret 14/1994, esmentat abans.

Per tot això, a l'empara dels articles 17.e), 42 i 46.1 de la Llei 1/2019, de 31 de gener, del Govern de les Illes Balears, a proposta de la consellera de Presidència i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell Consultiu, i havent-ho considerat el Consell de Govern en la sessió del dia 5 de gener de 2024,

DECRET

Article únic. Aprovació del Reglament

S'aprova el Reglament del procediment sancionador de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el text del qual s'insereix com a annex a aquest Decret.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Disposició addicional primera. Règim de protecció de dades personals

1. El tractament de les dades contingudes en el registre d'expedients sancionadors, així com del corresponent arxiu documental, està subjecte al règim de protecció de les dades de caràcter personal, de conformitat amb el que estableix el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril de 2016, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de dades personals i a la lliure circulació d'aquestes dades i pel qual es deroga la Directiva 95/46/CE, i la Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de protecció de dades personals i garantia dels drets digitals.

Els responsables dels tractaments de dades dels procediments, en el marc del que disposa la normativa europea i estatal de protecció de dades, hauran d'establir les instruccions o els processos necessaris per ajustar totes les actuacions de la gestió dels registres i els expedients.

2. Dins l'àmbit de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, les secretaries generals i les direccions generals, així com els òrgans directius assimilats, que exerceixen les funcions sancionadores, són responsables del tractament de les dades personals dels procediments, i els òrgans instructors actuen com a encarregats.

Disposició addicional segona. Referències genèriques

En aquest Decret s'utilitza la forma no marcada quant al gènere, que coincideix formalment amb la masculina, en totes les referències a òrgans, càrrecs i funcions, de manera que s'han d'entendre referides al masculí o al femení segons la identitat de gènere de la persona titular de qui es tracti.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Disposició transitòria única. Règim dels procediments sancionadors en curs

Els procediments sancionadors iniciats abans de l'entrada en vigor del Reglament aprovat per aquest Decret han de continuar la seva tramitació de conformitat amb la normativa vigent en el moment de dictar-se la resolució d'inici.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Disposició derogatòria. Normes que es deroguen

Es deroguen les disposicions de rang igual o inferior que contradiguin aquest Decret i el Reglament que s'aprova o que s'hi oposin, i, en tot cas, el Decret 14/1994, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament del procediment a seguir per l'Administració de la Comunitat Autònoma en l'exercici de la potestat sancionadora.

DISPOSICIÓ FINAL

Disposició final. Entrada en vigor

Aquest Decret i el Reglament que s'aprova comencen a vigir al cap d'un mes d'haver-se publicat en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*.

ANNEX
REGLAMENT DEL PROCEDIMENT SANCIONADOR DE L'ADMINISTRACIÓ DE LA COMUNITAT AUTÒNOMA DE LES ILLES BALEARS

CAPÍTOL I
DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Règim jurídic

L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears exerceix la potestat sancionadora mitjançant el procediment regulat en aquest Reglament, de conformitat amb els principis establerts en la legislació bàsica estatal, les normes reguladores del procediment administratiu comú i els règims sancionadors aplicables en cada cas.

Article 2. Àmbit objectiu d'aplicació

1. Aquest Reglament s'aplica als procediments sancionadors respecte dels quals la Comunitat Autònoma disposa de competències normatives.

2. Els procediments sancionadors regulats per una llei sectorial es regeixen per la seva normativa específica, sens perjudici de l'aplicació supletòria d'aquest Reglament.

3. Els procediments sancionadors de caràcter tributari i els procediments de caràcter disciplinari es regeixen per la seva normativa específica i, amb caràcter supletori, per aquest Reglament.

4. Aquest Reglament no s'aplica a l'exercici de la potestat sancionadora respecte de les conductes de les persones vinculades a l'Administració pública per relacions regulades en la legislació de contractes del sector públic o en la legislació patrimonial de les administracions públiques.

Article 3. Àmbit subjectiu d'aplicació

Les normes establertes en aquest Reglament per a l'Administració de la Comunitat Autònoma també són aplicables:

a) A les entitats de dret públic dependents de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o que hi estan vinculades que tenguin atribuïda la potestat sancionadora, sens perjudici de les peculiaritats organitzatives que prevegin les seves normes de creació o els seus estatuts.
b) Als consells insulars i les seves entitats de dret públic, en les matèries a què fan referència els articles 70 i 71 de l'Estatut d'autonomia, en tot allò que no prevegin els seus reglaments i sens perjudici de la seva potestat d'autoorganització.
c) Als ajuntaments i altres entitats locals, respecte dels procediments sancionadors establerts en les ordenances municipals que tipifiquin infraccions i sancions, en allò que no prevegin les mateixes ordenances.

Article 4. Persones interessades

Són persones interessades en el procediment sancionador, en tot cas, les que es considerin presumptament responsables de les infraccions, així com les que hi compareguin abans que no s'hagi dictat la resolució definitiva i acreditin ser titulars de drets o interessos legítims, individuals o col·lectius, que puguin resultar afectats per la resolució.

Article 5. Drets de les persones presumptament responsables

1. D'acord amb l'article 53 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, les persones presumptament responsables gaudeixen dels drets reconeguts a les persones interessades en el procediment administratiu i de qualsevol altre dret que la legislació reconeix als ciutadans que es relacionen amb una administració pública.

2. A fi de proporcionar al procediment les màximes garanties, s'ha de facilitar a les persones presumptament responsables, amb mesures adequades, l'exercici dels drets següents:

a) El dret que se'ls notifiquin els fets imputats, les infraccions que aquests fets poden constituir i les sancions que, si escau, els puguin correspondre.
b) El dret a conèixer el contingut de la denúncia que hagi originat les actuacions sancionadores, sens perjudici quan escaigui de la confidencialitat de les dades de la persona física denunciant.
c) El dret a no declarar contra ells mateixos i a la presumpció de no existència de responsabilitat mentre no es demostri el contrari.
d) El dret a conèixer quina és l'autoritat competent per imposar la sanció i quines normes atribueixen aquesta competència.
e) El dret a identificar les persones que integren els òrgans i les unitats intervinents en el procediment i, si escau, a recusar-les.

f) El dret a accedir permanentment a l'expedient i a elegir mitjans electrònics o no electrònics per relacionar-se amb els òrgans competents, sempre que legalment no siguin preceptius els primers.
g) El dret a actuar davant l'òrgan instructor del procediment amb l'assistència d'un assessor i, si es tracta d'una persona menor d'edat, a comptar amb l'assistència adient a les seves circumstàncies.
h) El dret a formular al·legacions i presentar documents i altres elements de judici en defensa dels seus interessos en el tràmit d'audiència i en qualsevol moment anterior a la conclusió del tràmit previst en l'article 22.
i) El dret a proposar i utilitzar qualsevol mitjà de prova admès en dret.
j) El dret a ser informat del termini màxim de resolució del procediment i dels terminis d'exercici dels drets enunciats en les lletres h) i i).
k) El dret a no presentar dades i documents no exigits per les normes aplicables al procediment, que ja es trobin en poder de les administracions públiques o que hagin estat elaborats per aquestes.
l) El dret a reconèixer voluntàriament la pròpia responsabilitat i a efectuar el pagament voluntari de la sanció pecuniària abans que es dicti resolució, per obtenir en ambdós casos els beneficis prèviament establerts.
m) El dret a usar qualsevol de les llengües oficials a la comunitat autònoma i a rebre resposta en la llengua oficial escollida quan se sol·liciti.

3. La notificació dels actes administratius que no compleixi els requisits específics fixats en aquest Reglament només produeix efectes per a la persona afectada a partir de la data en què s'esmeni la deficiència o en què aquesta persona dugui a terme actuacions que suposin el coneixement del contingut i de l'abast de l'acte objecte de notificació, o interposi qualsevol recurs que escaigui.

4. La notificació dels actes administratius en què no es respecti la preferència lingüística prèviament manifestada pel presumpte responsable només produeix efectes per a aquest a partir de la data en què la notificació es faci novament en la llengua oficial escollida, o en què la dita persona dugui a terme actuacions que suposin el coneixement del contingut i de l'abast de l'acte objecte de notificació, o interposi qualsevol recurs que escaigui.

5. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior:

a) La notificació d'un acte administratiu que no respecti l'opció lingüística del presumpte responsable, si conté el text íntegre de l'acte, permet entendre complerta l'obligació de notificar dins el termini de durada dels procediments.
b) La manifestació expressa del presumpte responsable, en relació amb la llengua oficial escollida, feta una vegada iniciat el procediment sancionador i abans de la resolució definitiva, afecta les notificacions del procediment sancionador que es facin des de la seva manifestació.

No obstant això, quan la manifestació es faci després de la recepció de la notificació d'un acte administratiu del qual, a més, se'n sol·licita la notificació en la llegua escollida, hi serà aplicable el que preveu l'apartat 4 anterior.

Article 6. Accés a l'expedient

1. La persona presumptament responsable i les altres persones que tenguin la condició d'interessades tenen dret a conèixer en tot moment l'estat de tramitació del procediment i accedir als documents que formen part de l'expedient.

Quan en l'expedient hi concorren altres persones interessades, diferents de les persones presumptament responsables de la infracció, l'òrgan instructor, si escau, ha d'establir de manera motivada les mesures i els límits que cal considerar en relació amb l'accés a la documentació o la informació de l'expedient dels interessats, a l'efecte de protegir el dret a la presumpció d'innocència, la garantia de la confidencialitat o el secret en el procés de presa de decisió per a la resolució del procediment, i la protecció de dades personals. Aquestes mesures s'han de notificar a les persones interessades, amb especial menció del deure de confidencialitat.

2. Els òrgans responsables del procediment han d'adoptar les mesures d'accés més adients en cada cas, tant presencials com telemàtiques.

3. L'accés a l'expedient de les persones que no tenguin la condició d'interessades està subjecte als límits establerts en la legislació de transparència i d'accés a la informació pública.

4. L'accés als expedients dels procediments sancionadors acabats es regeix per la normativa sobre arxius públics i per la legislació de transparència i d'accés a la informació pública.

5. No obstant el que disposen els apartats anteriors, en l'accés a qualsevol expedient s'han d'aplicar, quan escaigui, criteris de confidencialitat, de protecció de la presumpció d'innocència i altres drets de l'àmbit del dret sancionador respecte de la persona presumptament responsable i, en tot cas, s'ha respectar la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

6. El dret d'accés és compatible amb l'exigència de pagament per l'obtenció de còpies de documents.

Article 7. Òrgans competents

1. Són competents per iniciar, instruir i resoldre el procediment sancionador els òrgans administratius que, en la matèria de què es tracti, tenguin atribuïdes aquestes funcions per una disposició legal o reglamentària.

2. El que disposa l'apartat anterior s'ha d'entendre sens perjudici de les normes que regulin la delegació de competències.

3. En tot procediment sancionador s'ha de garantir la deguda separació entre la fase d'instrucció i la de resolució, que s'han d'encomanar a òrgans o unitats diferents.

4. Correspon a l'òrgan instructor adoptar les mesures de custòdia, conservació i protecció dels expedients dels procediments sancionadors, com també vetlar per la deguda aplicació de la normativa de protecció de dades de caràcter personal.

5. Quan la normativa no atribueixi expressament a cap òrgan la competència per resoldre, el que sigui competent per iniciar el procediment també ho ha de ser per dictar-ne la resolució.

Article 8. Instructor

1. L'òrgan competent per iniciar el procediment ha de designar un instructor, funcionari, responsable de dirigir la instrucció i, quan escaigui, un funcionari encarregat de les tasques de secretaria. La designació d'aquest personal s'ha de comunicar a les persones interessades.

2. Les funcions instructores han de ser exercides per funcionaris de la conselleria o de l'entitat pública competent per raó de la matèria que compleixin condicions d'idoneïtat per a l'exercici d'aquestes funcions.

3. Quan hi hagi un òrgan administratiu específic per a la instrucció de procediments sancionadors, l'instructor ha de ser designat entre els funcionaris d'aquest òrgan. Si no n'hi ha, ha de ser designat entre funcionaris de la conselleria o de l'entitat pública competent.

4. L'instructor del procediment ha de ser designat amb criteris objectius per l'òrgan competent per iniciar-lo, que preferentment tengui la llicenciatura o el grau de Dret.

5. En qualsevol dels casos prevists en l'apartat anterior, l'instructor no pot tenir cap dependència funcional que afecti la seva activitat durant el temps en què es tramiti el procediment.

6. Els funcionaris públics integrants dels òrgans instructors s'han d'abstenir d'emetre informes en els procediments de resolució dels recursos administratius que s'interposin contra les resolucions que posin fi als procediments sancionadors en què aquells hagin intervingut.

CAPÍTOL II
FASE D'INICIACIÓ

Article 9. Actuacions prèvies

1. Abans d'iniciar-se el procediment sancionador, l'òrgan competent per iniciar-lo pot ordenar que es duguin a terme actuacions prèvies amb la finalitat de determinar si hi ha elements suficients per incoar-lo. Les actuacions s'han d'orientar preferentment a determinar els fets presumptament il·lícits i a identificar les persones que en puguin ser responsables, com també a establir les circumstàncies rellevants que concorrin en ambdós casos.

2. Aquestes actuacions les han de dur a terme els òrgans que tenguin atribuïdes funcions de control o d'inspecció, i, en defecte d'aquests, l'òrgan que determini l'òrgan competent per iniciar o resoldre el procediment. Aquestes actuacions tindran caràcter reservat si així es decideix motivadament.

3. No es poden dur a terme per un termini superior a sis mesos, i s'han d'arxivar en exhaurir-se el dit termini, les actuacions prèvies que requereixin la col·laboració de persones presumptament implicades en els fets objecte d'investigació.

Aquest termini es podrà ampliar fins a dotze mesos en els casos en què les actuacions prèvies es refereixin a matèries i activitats estacionals, la durada de les quals no superi els sis mesos inicialment prevists per formalitzar-les, a l'efecte de garantir-ne la finalitat i l'efectivitat.

4. Sens perjudici que eventualment es puguin incorporar a la fase de prova del procediment, els resultats de les actuacions prèvies s'han de concretar en un informe que s'ha de comunicar a l'òrgan competent per iniciar el procediment. Quan escaigui, en aquest informe s'hi han de fer constar les mesures provisionals de caràcter urgent que hagi adoptat directament el personal de control o d'inspecció a l'empara de la legislació sectorial aplicable al cas.

Article 10. Iniciació d'ofici

1. El procediment sancionador s'inicia sempre d'ofici mitjançant una resolució de l'òrgan competent, que ha de ser adoptada per iniciativa pròpia o com a conseqüència d'una ordre superior, d'una petició raonada d'altres òrgans o d'una denúncia.

2. No obstant el que exposa l'apartat anterior, la denúncia formulada per agents de l'autoritat pot constituir l'inici del procediment sancionador quan així ho prevegi expressament una norma amb rang de llei.

3. Tant l'ordre superior com la petició raonada d'altres òrgans han de contenir, en la mesura que sigui possible, les dades següents: la identificació de la persona o les persones presumptament responsables, els fets o les conductes que puguin constituir una infracció administrativa, la normativa suposadament infringida i el lloc i la data o el període de temps en què s'han produït els fets.

4. Fins que no s'hagi dictat una primera resolució sancionadora amb caràcter executiu, no es pot iniciar un nou procediment sancionador per fets o conductes constitutius d'infracció en què l'infractor persisteixi de manera continuada.

Article 11. Denúncies

1. Les denúncies han d'expressar la identitat de la persona que la presenta i el relat dels fets que es posen en coneixement de l'Administració, amb indicació del moment en què s'hagin produït i, quan això sigui possible, la identificació dels presumptes responsables.

2. No es pot donar curs a les denúncies notòriament infundades o que no compleixen algun dels requisits exigits en l'apartat anterior, les quals s'han d'arxivar sense més tràmits. Això no obstant, si van acompanyades dels elements de judici suficients per acreditar amb claredat una possible infracció administrativa no prescrita, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot ordenar que es duguin a terme les actuacions previstes en l'article 9.

3. La presentació d'una denúncia no confereix per si sola la condició de persona interessada en el procediment.

4. El denunciant que no sigui persona interessada d'acord amb l'article 4 no té més participació en el procediment que la que deriva del dret que se li comuniqui la decisió d'iniciar-lo o de no iniciar-lo de manera motivada, quan la denúncia invoqui un perjudici al patrimoni de les administracions públiques.

5. Si les circumstàncies del cas ho requereixen, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot adoptar les mesures que consideri oportunes per garantir la confidencialitat de les dades relatives a les persones físiques denunciants.

6. La persona denunciant que hagi participat en la comissió d'una infracció que comporti perjudicis al patrimoni de les administracions públiques, i hi hagi altres infractors, té dret a obtenir els beneficis prevists en l'article 62.4 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

Article 12. Transcendència penal dels fets i suspensió del procediment

1. Si, en el curs de les actuacions prèvies, o una vegada iniciat el procediment, l'òrgan instructor, o qualsevol altre òrgan que estigui assabentat de l'assumpte, considera que els fets poden ser constitutius d'il·lícit penal, ho ha de comunicar raonadament a l'òrgan competent per iniciar el procediment. Si aquest considera que hi ha elements de judici suficients, ha de traslladar la documentació corresponent al Ministeri Fiscal, al qual s'haurà de demanar testimoni de les actuacions practicades a conseqüència de la comunicació.

2. Quan l'Administració tengui coneixement fefaent de l'existència de diligències prèvies en curs en la jurisdicció penal amb els mateixos fets i les mateixes persones,

l'òrgan competent per iniciar el procediment n'ha d'ordenar la suspensió fins que l'òrgan judicial competent no dicti una resolució sobre la responsabilitat de les persones implicades en els fets.

3. Durant el temps en què estigui en suspens el procediment sancionador, s'entendran interromputs tant el termini de prescripció de la infracció com el de caducitat del procediment sancionador. La substanciació del procés penal no impedeix el manteniment de les mesures cautelars acordades en el procediment administratiu sancionador.

4. Una vegada dictada una resolució judicial de condemna o de sobreseïment, i coneguda per l'òrgan administratiu competent, aquest ha de dictar la resolució que pertoqui en dret sobre l'inici o la continuació del procediment, i l'ha de notificar a les persones interessades.

5. Els fets declarats provats per resolucions judicials penals fermes són vinculants per als òrgans que exerceixen la potestat sancionadora.

Article 13. Mesures provisionals

1. Abans d'iniciar el procediment sancionador, sens perjudici de les mesures cautelars que s'hagin pogut adoptar en fase de control o inspecció, l'òrgan competent per iniciar-lo pot adoptar motivadament, d'ofici o a sol·licitud de la persona afectada, mesures de caràcter provisional per protegir els interessos públics implicats, sempre que es tracti de casos d'urgència inajornable. Només es poden adoptar les mesures previstes per la llei que resultin necessàries i proporcionades segons les circumstàncies del cas.

Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades en la resolució iniciadora del procediment, la qual s'ha de dictar dins els quinze dies següents a la data en què van ser adoptades. Les mesures queden sense efecte si el procediment no s'inicia dins aquest termini o si la resolució iniciadora no conté cap decisió respecte de la qüestió.

2. Una vegada iniciat el procediment, l'òrgan competent per resoldre pot adoptar motivadament, d'ofici o a sol·licitud de persona interessada, les mesures provisionals que consideri necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui dictar-se o per protegir els interessos públics implicats. Aquestes mesures han d'estar emparades legalment i s'han d'adequar als principis de proporcionalitat, efectivitat, i caràcter menys onerós i, si escau, informar del recurs que escaigui.

Les mesures previstes en aquest apartat s'han d'adoptar amb l'audiència prèvia a la persona afectada per un termini no inferior a set dies, llevat dels casos d'urgència inajornable.

3. Les mesures a què fa referència aquest article poden ser aixecades o modificades justificadament durant la tramitació del procediment, d'ofici o a sol·licitud de persona interessada, especialment si ho requereix l'existència de circumstàncies sobrevingudes o que no s'hagin pogut tenir en compte prèviament.

Sens perjudici del que disposa l'apartat 3 de l'article 24, les mesures provisionals perden vigència des del moment en què la resolució que posi fi al procediment produeixi efectes.

Article 14. Contingut de la resolució iniciadora del procediment

1. La resolució per la qual es disposa l'inici del procediment ha de contenir almenys els elements següents:

a) La identificació de les persones presumptament responsables.
b) Els fets que justifiquen la iniciació del procediment.
c) La qualificació provisional dels fets, amb indicació de les infraccions que es puguin haver comès i de les sancions que els puguin correspondre, tot això sens perjudici del resultat de la instrucció; o bé, l'anunci de la formulació de plecs de càrrecs d'acord amb l'article 16.
d) La descripció dels danys i perjudicis ocasionats al patrimoni de les administracions públiques, si escau.
e) La designació de les persones integrants de l'òrgan instructor.
f) L'òrgan competent per resoldre el procediment i la norma que li atribueix la competència.
g) El règim de recusació d'autoritats i empleats públics.
h) El règim de reconeixement voluntari de la responsabilitat i de pagament anticipat de les sancions pecuniàries, amb indicació dels percentatges de reducció que s'hi apliquen.
i) Les mesures de caràcter provisional que l'òrgan competent adopti o hagi adoptat i, si escau, el manteniment o l'aixecament de les mesures adoptades anteriorment.
j) La indicació dels drets a formular al·legacions, a l'audiència en el procediment i a proposar prova, com també dels terminis per exercir-los.
k) L'advertiment que, en el cas que no es formulin al·legacions sobre el contingut de la resolució iniciadora del procediment en el termini previst, aquesta pot ser considerada proposta de resolució quan contengui un pronunciament precís sobre la responsabilitat imputada.
l) El termini màxim per dictar i notificar la resolució que posi fi al procediment.
m) Les dades identificadores de l'expedient i les vies per accedir-hi.
n) La informació preceptiva en relació amb el tractament de les dades personals a l'efecte de la tramitació del procediment sancionador.

2. La resolució d'inici s'ha de comunicar a l'òrgan instructor, al qual s'han de traslladar totes les actuacions duites a terme, i s'ha de notificar a les persones interessades en el procediment. També s'ha de comunicar a la persona denunciant quan les normes reguladores del procediment així ho prevegin.

CAPÍTOL III
FASE D'INSTRUCCIÓ

Article 15. Abast de la funció instructora

1. L'òrgan instructor ha d'ordenar la pràctica de les actuacions necessàries per determinar, conèixer i comprovar els fets que han donat lloc a la iniciació del procediment i les persones que en siguin autores, com també per concretar l'abast de la seva responsabilitat.

2. A l'efecte del que estableix l'apartat anterior, l'òrgan instructor ha de dur a terme en tot cas els tràmits preceptius establerts en la normativa aplicable, ha de sol·licitar

els informes exigits per aquesta normativa o que consideri necessaris, i ha de prendre en consideració les actuacions que proposin les persones interessades.

3. La sol·licitud d'informes especials per part de l'òrgan instructor, com també la inclusió d'altres informes en la fase de prova, s'ha d'adequar a allò que preveuen els articles 79 i 80 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre.

4. La col·laboració de les persones interessades es podrà sol·licitar en els termes prevists en l'article 18 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques. La seva intervenció s'ha de produir, sempre que sigui possible, en les condicions que els siguin més favorables.

5. Les administracions i els òrgans administratius afectats per l'objecte del procediment estan obligats a col·laborar amb l'òrgan instructor en l'exercici de les seves funcions. A aquest efecte, l'òrgan instructor pot requerir l'auxili dels òrgans directius competents de la conselleria o de l'entitat pública a la qual estigui adscrit.

Article 16. Plec de càrrecs

1. Excepcionalment, quan en el moment de dictar-se la resolució iniciadora del procediment no es disposi dels elements suficients per a la qualificació inicial dels fets que en justifiquen la incoació, l'òrgan instructor ha de formular posteriorment un plec de càrrecs.

2. El plec s'ha de notificar a les persones interessades i ha de contenir la descripció dels fets imputats, la qualificació inicial que han rebut, sens perjudici del resultat de la instrucció, i les sancions que poden correspondre a aquesta qualificació, amb indicació de la normativa aplicable.

3. L'òrgan instructor ha de formular el plec de càrrecs i l'ha de notificar a la persona presumptament responsable en el termini de quatre mesos comptadors des que es dicti la resolució iniciadora del procediment. Si transcorre aquest termini sense que s'hagi produït la notificació del plec, l'òrgan instructor ha d'arxivar les actuacions sense fer cap més tràmit, ho ha de notificar a les persones interessades i ho ha de comunicar igualment a l'òrgan competent per resoldre el procediment.

4. L'arxivament de les actuacions ordenat d'acord amb l'apartat anterior no impedeix la iniciació d'un nou procediment pels mateixos fets quan es disposi de nous elements de judici i sempre que la infracció no hagi prescrit.

Article 17. Al·legacions

1. Una vegada notificada la resolució iniciadora del procediment o, si escau, una vegada notificat el plec de càrrecs, les persones interessades han de disposar d'un termini comú de quinze dies per formular al·legacions en defensa dels seus interessos i per presentar documents o altres elements de judici. L'òrgan instructor ha de tenir en compte tots aquests elements a l'hora de redactar la proposta de resolució.

2. En el mateix tràmit, les persones interessades poden:

a) Recusar els integrants de l'òrgan instructor, com també els titulars dels òrgans competents per iniciar i resoldre el procediment, en els supòsits prevists en els articles 23 i 24 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.
b) Proposar prova, amb la concreció dels mitjans probatoris que pretenguin utilitzar.

3. El plantejament de la recusació comporta la suspensió del procediment en els termes prevists en la legislació bàsica estatal.

Article 18. Prova

1. Quan sigui necessari per constatar la realitat dels fets o per delimitar la responsabilitat de les persones inculpades, l'òrgan instructor, d'ofici o a sol·licitud de persona interessada, ha d'obrir un període de prova per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu, i ho haurà de notificar a totes les persones interessades a l'efecte que puguin participar en el tràmit i sol·licitar els mitjans de prova pertinents.

2. Si les circumstàncies del cas ho requereixen, d'ofici o a sol·licitud de les persones interessades, l'òrgan instructor pot decidir l'obertura d'un nou període de prova, de caràcter extraordinari, per un termini no superior a deu dies.

3. La pràctica de les proves, i la suspensió eventual del termini per dictar i notificar la resolució que això pugui comportar, s'ha d'ajustar al que preveuen els articles 22, 77 i 78 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques.

4. Les proves proposades per les persones interessades només poden ser rebutjades, mitjançant una resolució motivada de l'òrgan instructor, si es consideren manifestament improcedents o innecessàries.

Article 19. Audiència

1. Una vegada acabat el període de prova, i immediatament abans de redactar la proposta de resolució, s'ha de concedir a les persones interessades un termini, no inferior a deu dies ni superior a quinze, per tal que puguin accedir a l'expedient, formular al·legacions i presentar els documents i altres elements de judici que considerin pertinents per a la defensa dels seus drets i interessos.

2. Es pot prescindir d'aquest tràmit en els casos següents:

a) Quan les persones interessades hagin manifestat anteriorment la seva decisió de no formular noves al·legacions i de no aportar nous documents o elements de judici.
b) Quan no figurin en el procediment altres fets ni altres manifestacions i proves que els presentats per la persona inculpada.

Article 20. Compareixença

1. En els casos en què els fets puguin ser constitutius d'infraccions greus o molt greus, la persona inculpada pot sol·licitar, dins el tràmit d'audiència, que es dugui a terme una compareixença presencial davant l'òrgan instructor. La sol·licitud s'ha de denegar motivadament quan les al·legacions a què fa referència l'article anterior no aportin elements nous per a la defensa dels drets del presumpte responsable.

2. En l'acte de compareixença, la persona inculpada, o el seu representant, ha de poder exposar oralment, en un període de temps adequat a les circumstàncies del cas, les al·legacions que consideri pertinents per a la defensa dels seus drets. Així mateix, l'instructor pot sol·licitar que s'aclareixin o es completin alguns punts de l'exposició oral.

3. La compareixença pública es pot dur a terme per mitjans telemàtics, si ho decideix l'òrgan instructor i la persona inculpada no s'hi oposa.

4. De l'acte de la compareixença se n'ha d'aixecar acta, que s'ha d'incorporar a l'expedient.

CAPÍTOL IV
FASE DE TERMINACIÓ

Article 21. Proposta de resolució

1. Una vegada conclòs el tràmit d'audiència i la resta d'actuacions relatives a la instrucció del procediment, l'òrgan instructor ha de formular una proposta de resolució, que s'ha de notificar a les persones interessades tot posant a la seva disposició les actuacions realitzades.

2. Ha de ser resolta la finalització del procediment per l'òrgan instructor, amb arxivament de les actuacions, sense que sigui necessària la formulació de proposta de resolució, quan es doni alguna de les circumstàncies següents:

a) La inexistència o la manca d'acreditació de fets que puguin ser constitutius d'infracció administrativa.
b) Quan els fets provats no constitueixin, de manera manifesta, infracció administrativa.
c) La manca o la impossibilitat d'identificació de la persona considerada responsable, o bé que la persona identificada estigui exempta de responsabilitat.
d) La prescripció de la infracció.
e) La caducitat del procediment.

3. La proposta de resolució, degudament motivada, ha de contenir almenys els elements següents:

a) Els fets provats.
b) Les persones responsables.
c) La valoració de les proves practicades, especialment les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió i, si escau, els motius d'inadmissió de les proves sol·licitades.
d) Les raons per les quals s'estimen o es desestimen les al·legacions de les persones interessades.
e) La qualificació jurídica exacta dels fets, amb indicació dels tipus d'infracció que constitueixen i dels fonaments legals corresponents.
f) Les circumstàncies relatives a la culpabilitat de l'infractor i les que agreugin o atenuïn la seva responsabilitat, si escau, com també altres criteris de graduació de la sanció.
g) Les sancions que es proposen, considerant que, llevat de concurrència acreditada de circumstàncies modificatives de la responsabilitat, s'haurà de proposar la sanció en el seu grau inferior, de conformitat amb el que disposa l'article 29 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic.[2]
h) Les mesures provisionals que, si escau, s'hagin d'incorporar a la resolució.
i) La quantificació dels danys i perjudicis acreditats que siguin susceptibles d'indemnització en favor de l'Administració pública i, si escau, l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació fàctica alterada.

[2] Lletra modificada per la Llei 7/2024, d'11 de desembre, esmentada en la nota 1.

j) El termini per formular noves al·legacions i presentar nous documents.

k) Qualsevol altre pronunciament exigit per una norma legal o reglamentària.

4. La proposta ha de contenir la declaració de no existència d'infracció i/o de responsabilitat quan aquesta circumstància es derivi de la ponderació dels elements anteriors, i no s'ha efectuat l'arxivament previst en l'apartat 2 d'aquest article.

Article 22. Al·legacions a la proposta de resolució

1. La proposta de resolució s'ha de notificar a les persones interessades, les quals disposen d'un termini de quinze dies per accedir als documents integrants de l'expedient, formular noves al·legacions i presentar els documents i les informacions que considerin pertinents.

2. Una vegada finalitzat el tràmit, no es poden incorporar al procediment nous escrits d'al·legacions ni nous documents de les persones interessades, llevat dels prevists en l'article 23.

3. L'òrgan instructor ha de traslladar les actuacions duites a terme a l'òrgan competent per resoldre el procediment. Quan el resultat del tràmit a què es refereix l'apartat 1 afecti significativament el contingut de la proposta de resolució, l'òrgan instructor ha d'incorporar a aquestes actuacions un informe complementari, que ha de ser tingut en compte en el moment de redactar-se la resolució que posi fi al procediment.

Article 23. Actuacions complementàries

1. Una vegada rebudes les actuacions previstes en l'article anterior, l'òrgan competent per resoldre pot decidir, motivadament i amb caràcter excepcional, que l'òrgan instructor dugui a terme, en un termini de quinze dies, les actuacions complementàries que es considerin necessàries per resoldre adequadament el procediment. Aquesta decisió s'ha de notificar als presumptes responsables i a la resta de persones interessades per tal que puguin formular noves al·legacions en aquest termini.

2. Les actuacions complementàries són preceptives quan l'òrgan competent per resoldre consideri que les infraccions imputades o les sancions que s'han d'imposar presenten més gravetat que les establertes en la proposta de resolució.

3. No tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes interns que precedeixin immediatament la resolució.

4. El termini per resoldre el procediment romandrà suspès des del moment en què es notifiqui a les persones interessades la iniciació de les actuacions complementàries i fins que se'n produeixi la terminació.

Article 24. Contingut de la resolució que posa fi al procediment

1. La resolució que posi fi al procediment ha de ser motivada i ha de resoldre totes les qüestions plantejades per les persones interessades, així com les altres qüestions derivades del procediment.

2. La resolució, a més d'incloure els elements propis dels actes resolutoris i de la proposta de resolució regulada en l'article 21, ha de contenir, amb la fonamentació jurídica adequada, els elements següents:

a) La fixació dels fets.

b) Les infraccions comeses.

c) La determinació dels responsables.
d) La valoració de les proves practicades, especialment de les que constitueixin els fonaments bàsics de la decisió.
e) Les sancions que s'imposen.
f) La quantificació dels danys i perjudicis acreditats que siguin susceptibles d'indemnització en favor de l'Administració pública i, si escau, l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació fàctica alterada.
g) La determinació dels danys i perjudicis causats a terceres persones quan sigui necessària per a l'aplicació d'una llei sectorial, o necessària per a la qualificació de la infracció i/o quantificació de la sanció.

3. La resolució pot imposar mesures cautelars o, si escau, mantenir mesures provisionals anteriors, necessàries per garantir-ne l'eficàcia fins que no sigui executiva.

4. Quan no calgui introduir nous fets o noves consideracions respecte dels exposats en la proposta de resolució, l'òrgan competent pot posar fi al procediment mitjançant una resolució simplificada que assumeixi el contingut de la proposta de resolució. En aquest cas, la notificació de la resolució ha d'incloure la de la dita proposta.

5. La notificació de la resolució ha d'anar acompanyada del règim de recursos que s'hi poden interposar, com també de les indicacions i dels documents necessaris per fer efectiva la sanció, inclosos els relatius al pagament fraccionat, si escau.

6. Quan es dedueixi de la valoració de les proves practicades, en la resolució s'ha de declarar la no existència d'infracció i/o de responsabilitat, i s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions sense més tràmits.

Article 25. Execució de la resolució

1. La resolució del procediment sancionador és executiva quan esdevé ferma en via administrativa.

2. Quan s'hagi imposat al responsable una sanció de caràcter pecuniari, l'execució d'aquesta sanció s'ha de regir per les normes generals sobre recaptació.

3. Per raó de la situació economicofinancera de la persona responsable, i especialment en casos de vulnerabilitat, l'òrgan competent per resoldre pot, d'ofici o a sol·licitud de persona interessada, d'acord amb la Llei de finances i la normativa de desplegament, sol·licitar al conseller competent en matèria d'hisenda l'ajornament o el fraccionament del pagament de la sanció.

4. Quan la resolució sigui executiva, l'òrgan que l'hagi dictada en pot suspendre cautelarment els efectes si les persones interessades comuniquen formalment a l'Administració la seva intenció d'interposar un recurs contenciós administratiu contra la resolució sancionadora.

5. La suspensió decidida d'acord amb l'apartat anterior s'ha d'aixecar en els casos següents:

a) Quan hagi transcorregut el termini per a la interposició d'un recurs contenciós administratiu sense que la persona interessada l'hagi interposat.
b) Quan, una vegada interposat el recurs contenciós administratiu, la persona interessada no hagi demanat la suspensió cautelar de la resolució impugnada o l'òrgan judicial hagi adoptat qualsevol decisió respecte de la suspensió cautelar.

Article 26. Reconeixement de la responsabilitat i reducció de la sanció

1. L'òrgan competent pot dictar una resolució que posi fi al procediment amb la imposició de la sanció que correspongui, sigui quin sigui l'estat de tramitació d'aquest, quan l'infractor reconegui formalment la seva responsabilitat. A aquest efecte, no serà necessària la formulació d'una proposta de resolució, si el reconeixement es fa abans d'aquesta.

2. Quan la sanció tengui únicament caràcter pecuniari, el pagament voluntari de la sanció efectuat pel presumpte responsable en qualsevol moment abans que es dicti la resolució ha d'implicar la terminació del procediment i, en conseqüència, d'acord amb l'article 21.1 de la Llei 39/2015, l'òrgan competent ha de dictar i notificar una resolució que posi fi al procediment en els termes de l'article 24 d'aquest Decret, en què constaran les circumstàncies que motiven la resolució i, si escau, la data del pagament.

3. En els casos a què fan referència els apartats anteriors, el procediment ha de continuar només per a la reposició de la situació alterada o la determinació de la indemnització pels danys i perjudicis causats per la comissió de la infracció.

4. En relació amb la reducció de la sanció pecuniària, són aplicables les regles següents:

a) Per aplicar la reducció ha de constar a l'expedient la sanció en quantia determinada en qualsevol dels actes següents: resolució d'inici, plec de càrrecs o proposta de resolució.
b) La reducció s'ha de calcular en relació amb la quantia determinada en el darrer acte del procediment, abans del reconeixement de la responsabilitat o, si escau, del pagament voluntari.
c) Són d'aplicació les reduccions establertes en la normativa específica aplicable al procediment sancionador corresponent. Supletòriament, és d'aplicació la reducció del 20 % prevista en l'article 85.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, tant en el supòsit de reconeixement de la responsabilitat com en el pagament voluntari abans de la resolució.
d) Les quanties de la reducció són acumulables, i sempre referides a la quantia proposada en la tramitació de l'expedient.
e) A l'efecte del pagament de la sanció reduïda i de la seva constància a l'expedient, l'interessat pot sol·licitar a l'instructor la informació necessària en relació amb el sistema que ha de fer servir i, si escau, el lloc web en què es facilita el procediment de pagament. L'instructor ha de fer constar a l'expedient aquesta sol·licitud, que comportarà la suspensió del procediment per un termini de deu dies hàbils, en relació amb l'impuls de nous tràmits, a l'efecte que l'interessat pugui fer el pagament i justificar-lo perquè consti en el procediment sancionador. L'instructor ha d'informar l'interessat que, si no fa el pagament en aquest termini, es continuarà la tramitació del procediment.

5. L'efectivitat de les reduccions està condicionada al desistiment o a la renúncia de qualsevol acció o recurs contra la sanció en via administrativa i, en conseqüència, la resolució que posi fi al procediment exhaureix la via administrativa.

Article 27. Determinació de danys i perjudicis

1. Quan les conductes sancionades hagin causat danys o perjudicis a una administració pública i la quantia de la indemnització corresponent no hagi estat fixada en la resolució que posi fi al procediment, l'òrgan competent per iniciar el procediment

sancionador ha d'incoar un procediment complementari de caràcter no sancionador, la resolució del qual serà immediatament executiva.

2. El procediment complementari s'ha de tramitar d'acord amb les regles previstes en la legislació bàsica estatal.

CAPÍTOL V
TRAMITACIÓ SIMPLIFICADA

Article 28. Regles generals

1. Quan la infracció es pugui qualificar de lleu, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot decidir, de manera motivada, tramitar-lo per la via simplificada, i ho ha de notificar a les persones interessades. La resolució iniciadora de la tramitació simplificada ha de contenir els elements prevists en l'article 14.

2. No es pot optar per la tramitació simplificada una vegada que s'hagi acomplert el tràmit d'al·legacions regulat en l'article 17 o s'hagi iniciat el període de prova.

3. En qualsevol moment del procediment anterior a la resolució, l'òrgan competent per iniciar el procediment pot decidir, motivadament, continuar les actuacions de conformitat amb la tramitació ordinària, decisió que ha de notificar a les persones interessades. En tot cas, el procediment ha de passar a tramitar-se de manera ordinària quan s'apreciï la necessitat de dur a terme tràmits diferents dels prevists en l'article 29.

4. No s'ha de tenir en compte l'eventual oposició de les persones interessades a les decisions relatives a la tramitació que s'adoptin en aplicació d'aquest article.

Article 29. Instrucció i resolució

1. Una vegada notificada la resolució a què fa referència l'apartat 1 de l'article anterior, s'ha d'obrir un termini comú de cinc dies per tal que les persones interessades puguin consultar l'expedient administratiu, formular al·legacions i presentar documents i altres elements de judici. En el cas que l'interessat proposi prova i aquesta sigui acceptada per l'instructor, s'ha de continuar amb el procediment ordinari.

2. Una vegada acabada la tramitació establerta en els apartats anteriors, l'òrgan competent ha de dictar la resolució corresponent, sense cap més tràmit previ, amb el contingut prescrit en l'article 24.

3. Si l'òrgan instructor considera que la infracció ha de ser qualificada de greu o molt greu, o que hi ha risc d'indefensió, ha d'ordenar que el procediment continuï pels tràmits ordinaris, que es notifiqui aquesta decisió a les persones interessades i que se'ls concedeixi un termini de cinc dies perquè, si ho estimen convenient, formulin noves al·legacions i proposin proves.

4. Llevat del cas que quedi menys temps per acabar la tramitació ordinària, els procediments simplificats s'han de resoldre en el termini de trenta dies comptadors des de l'endemà de la notificació a la persona inculpada de la resolució en què es decideixi la tramitació simplificada.

CAPÍTOL VI
CADUCITAT DEL PROCEDIMENT

Article 30. Regles generals

1. La durada dels procediments sancionadors és, amb caràcter general, la prevista en l'article 50 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, llevat del termini per a la tramitació simplificada, que es regeix per l'article 96 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, i per aquest Reglament.

2. La data inicial per al còmput del termini de caducitat és la mateixa en què es dicta la resolució iniciadora del procediment. La caducitat, d'acord amb el que estableix l'article 25 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, es produeix pel transcurs del termini sense dictar i notificar la resolució que posi fi al procediment a la persona inculpada.

3. En la resolució que declari la caducitat s'ha d'ordenar l'arxivament de les actuacions. Això no obstant, es poden acumular en un sol acte la declaració de caducitat i la incoació d'un nou procediment respecte de les mateixes persones inculpades i pels mateixos fets, si no s'ha produït la prescripció de la infracció.

4. En el cas que s'iniciï un nou procediment, s'hi poden incorporar la documentació i les actuacions el contingut de les quals s'hauria mantingut igual si no s'hagués produït la caducitat. Això no obstant, s'han d'acomplir novament els tràmits d'al·legacions, audiència a les persones interessades i proposta de resolució, així com, si escau, la pràctica d'un nou període de prova si ho sol·liciten les persones interessades i no es considera manifestament improcedent o innecessari, o si el que s'ha fet es considera insuficient.